

lidte Baretægtsarrest i det hele træder i Stedet for Straf." Der forekommer det mig, at den ærede Forslagsstiller gaar meget for vidt. Jeg skal fremdeles med Hensyn til Affattelsen bemærke, at naar det siges: „Har den skyldige været underkastet Baretægtsarrest, uden at denne eller dog en Del af samme maa tilskrives hans eget Forhold under Sagen, kunne Domstolene i Dommen bestemme . . .“, maa det, bortset fra det maaste mindre heldige i denne Redaktion i Almindelighed, vel forstaaes saaledes, at naar blot en Del af Baretægtsarresten maa tilskrives hans eget Forhold, ere Domstolene derved udelukkede fra at tage noget Hensyn til Baretægtsarresten, selv om den har været nok saa lang, og selv om en meget stor Del deraf har været uskyldt. Men hvis det er den ærede Forslagsstillers Mening, har han ikke forbedret den nuværende Straffelov, thi dennes § 58 er affattet og forstaaet og skal vel ogsaa forstaaes saaledes, at der skal indenfor visse Grænser tages Hensyn til et langt Baretægtsfængsel, for saa vidt det anses for uskyldt, hvilket ikke udelukker, at det til en vis Grad og paa en vis Tid har været forskyldt. Naar det her bestemmes, at hvis den skyldige har været underkastet lang Tids Baretægtsarrest, og hele denne Arrest har været uskyldt, kan der tages Hensyn dertil, antager jeg, at det til Dels maa skrives paa Redaktionens Regning, men at det ikke er den ærede Forslagsstillers Mening at gøre en Forandring til det værre i Straffelovens § 58. Jeg veed heller ikke, om det er Meningen, at Domstolene skulle udtale i Dommen, om de mene, at der er Grund til at tage Hensyn til Baretægtsarresten, dersom Resultatet er, at de ikke tage Hensyn dertil. Efter min Mening maa det være tilstrækkeligt at udtale i Almindelighed, i Lighed med, hvad der findes i den nuværende Straffelovs § 58, at under de og de Omstændigheder ere Domstolene bemyndigede til at nedsette Straffen. Hvorledes det skal gives til Kende, tror jeg, det er bedst at overlade til Domstolene selv at varetage.

Resultatet af disse Bemærkninger, som jeg ikke skal føre videre, er altsaa, at jeg med den ærede Forslagsstiller erkender, at der er god Grund til at tage under Overvejelse, om ikke § 58 i Straffeloven bør forandres noget, og navnlig om det ikke skulde være rigtig under visse Omstændigheder at tillægge langt uskyldt Baretægtsfængsel en større Betydning, end der nu kan tillægges det, men jeg vil anbefale dog at undergive Forslaget, som jeg forudsætter gaar videre,

en nærmere Prøvelse, baade hvad Realiteten og Affattelsen angaar.

Jusitsministeren (Nellemann): Jeg kan i det hele henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler ytrede; jeg tror heller ikke, at Lovforslaget vil kunne vedtages, som det foreligger. Jeg mener ligesom den ærede sidste Taler, at der ikke er nogen som helst Grund til at forandre første Punktum af Straffelovens § 58 eller endog saa at stryge det; det bør vistnok blive staaende. Hvad det andet Punktum angaar, kan det jo nok være, at der kunde være Grund til at foretage Forandringer deri, men de maa da vistnok foretages med en noget større Udforlighed og Bestemthed, end dette Lovforslag gaar ud paa. Jeg indrømmer, at der er noget underligt i, naar der i andet Punktum af Straffelovens § 58 kun er sagt, at en lidt Baretægtsarrest kan træde i Stedet for Straf, dersom Straffen kun vilde være en kortere Tids simpelt Fængsel eller Fængsel paa sædvanlig Fængselskost. Det kunde være værd at overveje, om den ikke bør have en lignende Virkning overfor kortere Tids Fængsel paa Vand og Brød, saa meget mere som det tidt vil være Tilfældet, at det er Alderen, der bestemmer Strafarten, fordi de paagældende ifølge deres Alder ikke kunne dømmes til Straf paa Vand og Brød, idet jo Personer under 18 Aars Alderen eller over 60 Aars Alderen i de samme Tilfælde, hvor andre dømmes til Vand og Brød, kun kunne dømmes til simpelt Fængsel eller Fængsel paa almindelig Fængselskost. Ligeledes kunde der være Spørgsmaal om, hvorvidt der ikke, lige som det nu bestemmes, at Baretægtsarrest i visse Tilfælde kan træde helt i Stedet for Straffen, saaledes ogsaa kunde være Grund til at træffe Bestemmelse om, at Domstolene overhovedet kunne gaa ned under Minimum i Tilfælde af en langvarig uskyldt Baretægtsarrest. Men jeg maa lige som den sidste ærede Taler mene, at dette Lovforslag trænger til en yderligere Overvejelse baade i Henseende til Formaliteten og Realiteten, hvis man overhovedet mener, at der er Grund til at fride til de nu isolerede Forandring i Straffeloven.

En Bemærkning, som blev gjort af den ærede Forslagsstiller, skal jeg dog i Sandhedens Interesse tillade mig at berigtige noget, nemlig for saa vidt Taleren er om Baretægtsarrest i Kommissionsager. Det er ganske vist, at man i den senere Tid i Modfættning til tidligere Tider har indført den mere henstgsmæssige Praksis i Kommissionsager, at man ikke lader alle dem, som ere inddragne i Kom-